

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/1831**od 7. listopada 2015.****o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1144/2014 Europskog parlamenta i Vijeća o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1144/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 3/2008 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 3., članak 13. stavak 2. drugi podstavak, članak 14. stavak 1. drugi podstavak i članak 25.,

budući da:

- (1) Uredbom (EU) br. 1144/2014 stavlja se izvan snage Uredba Vijeća (EZ) br. 3/2008 ⁽²⁾ i utvrđuju nova pravila o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama. Njome se Komisija ujedno ovlašćuje za donošenje delegiranih i provedbenih akata u tom području. Kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje i ujednačena primjena novog pravnog okvira, takvim se aktima moraju donijeti određena pravila. Tim bi se aktima trebala zamijeniti Uredba Komisije (EZ) br. 501/2008 ⁽³⁾ koja je stavljena izvan snage Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/1829 ⁽⁴⁾.
- (2) Mjere informiranja i promocije ne bi trebale biti usmjerene na podrijetlo. Međutim, na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1144/2014 pod određenim uvjetima moguće je navesti podrijetlo proizvoda. Potrebno je utvrditi pravila, posebno kako bi se osiguralo da upućivanje na podrijetlo ne ugrožava glavnu poruku Unije u programu.
- (3) Kako bi se spriječilo dovođenje ciljne publike u zabludu zbog razlike između generičke kampanje koja se odnosi na podrijetlo i kampanje koja se odnosi na određene proizvode registrirane na temelju sustava kvalitete Unije sa zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla, upućivanje na podrijetlo trebalo bi ograničiti isključivo na nacionalno podrijetlo. Međutim, uzimajući u obzir popis prihvatljivih sustava utvrđenih u članku 5. stavku 4. Uredbe (EU) br. 1144/2014, potrebno je omogućiti da se za te posebne programe podrijetlo navodi drugačijim pojmovima osim nacionalnim podrijetlom. Uz to, potrebno je omogućiti navođenje nadnacionalnog podrijetla kao što su nordijsko, alpsko ili mediteransko jer su to zajednička upućivanja u cijeloj Europi.
- (4) Mjere informiranja i promocije ne bi trebale biti usmjerene na robne marke. Međutim, na temelju članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1144/2014 moguće je navesti robne marke proizvoda tijekom određenih radnji i pod određenim uvjetima. Prikazivanje robnih marki trebalo bi ograničiti na predstavljanja i degustacije, odnosno aktivnosti posebno osmišljene za povećanje prodaje, te na odgovarajući informativni i promotivni materijal koji se prikazuje tijekom tih posebnih aktivnosti. Potrebno je uspostaviti pravila kako bi se osiguralo da su sve robne marke jednako vidljive i da im je grafička prezentacija manja od prezentacije glavne poruke Unije u kampanji. Kako bi se osiguralo da mjere ne budu usmjerene na robne marke, potrebno je utvrditi pravila kojima se osigurava prikazivanje nekoliko robnih marki, osim u opravdanim okolnostima, te ograničenje površine namijenjene robnim markama na određeni postotak reklamne površine koji ne smije prijeći.
- (5) Uredbom (EU) br. 1144/2014 omogućuje se organizacijama predlagateljicama da provode određene dijelove svojih programa. Potrebno je utvrditi detaljna pravila za primjenu tih odredaba.

⁽¹⁾ SL L 317, 4.11.2014., str. 56.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 3/2008 od 17. prosinca 2007. o informiranju i promotivnim mjerama za poljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama (SL L 3, 5.1.2008., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 501/2008 od 5. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 3/2008 o informiranju i promotivnim mjerama za poljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama (SL L 147, 6.6.2008., str. 3.).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1829 od 23. travnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 1144/2014 Europskog parlamenta i Vijeća o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama (vidjeti str. 3. ovoga Službenog lista).

- (6) Jednostavni programi moraju se provoditi pod zajedničkim upravljanjem država članica i Unije u skladu s Uredbom (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, dok se programi u kojima sudjeluje više korisnika financiraju na temelju pravila o izravnom upravljanju u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Budući da organizacija predlagateljica može imati jednostavne programe i programe u kojima sudjeluje više korisnika, razlika u pravilima o provedbi za oba programa trebala bi biti što manja. U tu svrhu jednostavni programi podliježu pravilima koja su istovjetna s odredbama Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, a odnose se na bespovratna sredstva za programe s više korisnika kao što je, primjerice, izostanak obveze podnošenja osiguranja kako bi se osigurala zadovoljavajuća provedba ugovora.
- (7) Države članice odgovorne su za pravilnu provedbu jednostavnih programa koje odabire Komisija. Potrebno je predvidjeti odredbe za imenovanje nacionalnih tijela nadležnih za provedbu ove Uredbe. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti, potrebno je utvrditi pravila o sklapanju ugovora za provedbu odabranih jednostavnih programa. U tu svrhu, Komisija bi trebala državama članicama dostaviti primjer ugovora i odrediti razuman rok za sklapanje ugovora. Međutim, s obzirom na različite vrste mjera koje se programom mogu predvidjeti, datum početka provedbe programa trebao bi biti fleksibilan.
- (8) U interesu dobrog financijskog upravljanja, organizacije predlagateljice i provedbena tijela trebala bi biti obvezna voditi evidenciju i ostalu prateću dokumentaciju potrebnu za dokazivanje ispravne provedbe programa i prihvatljivosti prijavljenih troškova za financiranje Unije.
- (9) Države članice trebale bi kontrolirati provedbu jednostavnih programa u skladu s Uredbom (EU) br. 1306/2013. Isto tako, trebalo bi od njih zahtijevati odobrenje odabira provedbenog tijela prije sklapanja ugovora s predmetnom organizacijom predlagateljicom i provjeru svih zahtjeva za plaćanje prije nego što se plaćanje izvrši. Uz iznimku zahtjeva za isplatu predujma, svi zahtjevi za plaćanje trebali bi uključivati financijsko izvješće u kojem se prijavljuju i navode svi prihvatljivi troškovi koje snosi organizacija predlagateljica, izvješće o tehničkoj provedbi programa te evaluacijsko izvješće za podnošenje zahtjeva za plaćanje preostalog iznosa.
- (10) U cilju pojednostavnjenja i smanjenja administrativnog opterećenja, razdoblja na koja se odnose privremena izvješća i odgovarajući zahtjevi za plaćanje trebala bi iznositi jednu godinu. Uz to, kada se traži povrat određenih iznosa potrebno je dostaviti potvrdu o financijskim izvještajima koju izdaje neovisni i kvalificirani revizor. Potvrda bi državama članicama trebala služiti kao dokaz prihvatljivosti prijavljenih troškova.
- (11) Kako bi države članice mogle provjeriti je li materijal izrađen u kontekstu provedbe programa u skladu sa zakonodavstvom Unije kako je utvrđeno u članku 14. stavku 1. Uredbe (EU) br. 1144/2014, a osobito primjenjuju li se odredbe koje se odnose na glavnu poruku Unije, navođenje podrijetla i prikaz robnih marki, potrebno je utvrditi odredbe kojima se zahtijeva da se korišteni materijal, uključujući vizualni, predoči državi članici.
- (12) Kako bi se organizacijama predlagateljicama osigurala likvidna sredstva, potrebno je utvrditi mehanizme za plaćanje predujmova. Kako bi se učinkovito zaštitili financijski interesi Unije, plaćanje predujma trebalo bi uvjetovati polaganjem osiguranja. To osiguranje trebalo bi ostati na snazi do plaćanja preostalog iznosa kada se obračunava predujam. Budući da bi se organizacije predlagateljice s poslovnim nastanom u državama članicama koje primaju financijsku pomoć mogle suočiti s poteškoćama pri polaganju osiguranja za cijeli iznos koji se može isplatiti kao predujam, potrebno je utvrditi posebne odredbe kojima im se omogućuje primanje predujmova u dva dijela.
- (13) U interesu dobrog financijskog upravljanja, potrebno je utvrditi odredbe kojima se zahtijeva da predujmovi i plaćanja tijekom provedbe budu niži od ukupnog doprinosa Unije sa sigurnosnom maržom.
- (14) S obzirom na iskustva, potrebno je utvrditi sadržaj kontrola na terenu koje države članice moraju provoditi te osobito njihovu učestalost, opseg i mjesto. Stoga je primjereno zahtijevati da svaki program podliježe kontroli na

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL L 347, 20.12.2013., str. 549.).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

terenu barem jednom tijekom njegove provedbe. Uzimajući u obzir činjenicu da se aktivnosti informiranja i promocije provode u različito vrijeme i često su ograničenog trajanja te činjenicu da se određeni programi provode izvan države članice iz koje potječe organizacija predlagateljica ili izvan Unije, kontrole na terenu provode se u prostorijama organizacije predlagatelja i, prema potrebi, u prostorijama provedbenog tijela.

- (15) Kamatna stopa u slučaju neopravdanih plaćanja trebala bi se uskladiti s odgovarajućom kamatnom stopom primjenjivom na programe u kojima sudjeluje više korisnika.
- (16) Kako bi se ocijenila učinkovitost i djelotvornost programa informiranja i promocije, potrebno je utvrditi odredbe kojima se zahtijeva odgovarajuće praćenje i ocjenjivanje programa te cjelokupnog učinka politike promocije kako od organizacije predlagateljice tako i od država članica.
- (17) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju provedbena pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1144/2014 u pogledu vidljivosti podrijetla i robnih marki u jednostavnim programima i programima u kojima sudjeluje više korisnika te pravila na temelju kojih se organizacijama predlagateljicama može odobriti provedba određenih dijelova jednostavnih programa.

Isto tako utvrđuju se posebna pravila za sklapanje ugovora, upravljanje, praćenje i kontrole za jednostavne programe i sustave pokazatelja za procjenu utjecaja programa informiranja i promocije.

POGLAVLJE II.

ZAJEDNIČKE ODREDBE ZA JEDNOSTAVNE PROGRAME I PROGRAME U KOJIMA SUDJELUJE VIŠE KORISNIKA

ODJELJAK 1.

Vidljivost podrijetla

Članak 2.

Opći zahtjevi za navođenje podrijetla na svakom informativnom i promotivnom materijalu

1. Glavna poruka programa jest poruka Unije i nije usmjerena na određeno podrijetlo.
2. Svako navođenje podrijetla ispunjava sljedeće kumulativne uvjete:
 - (a) ne dovodi do ograničenja slobode kretanja poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koje predstavlja povredu članka 34. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
 - (b) ne potiče potrošače na kupnju domaćih proizvoda isključivo zbog njihova podrijetla i ne upućuje samo na podrijetlo, već i na posebna svojstva proizvoda; i
 - (c) dopunjuje glavnu poruku Unije.

3. Glavna poruka Unije u programu ne smije se zasjeniti materijalom koji je povezan s podrijetlom kao što su slike, boje, simboli ili glazba. Podrijetlo se navodi na površini odvojenoj od one koja je namijenjena glavnoj poruci Unije.

4. Navođenje podrijetla na informativnom i promotivnom materijalu ograničava se na vizualni materijal. Podrijetlo se ne navodi na audio materijalu.

Članak 3.

Posebno navođenje podrijetla na informativnom i promotivnom materijalu kako je navedeno u točkama (a) i (b) članka 4. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1144/2014

1. Navođenje podrijetla na informativnom i promotivnom materijalu kako je navedeno u članku 4. stavku 2. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) br. 1144/2014 ograničava se na nacionalno podrijetlo, odnosno naziv države članice, ili na zajedničko nadnacionalno podrijetlo. Navođenje podrijetla može biti eksplicitno ili implicitno.

2. Poštuju se uvjeti utvrđeni u članku 4. stavku 2. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) br. 1144/2014 i uzima se u obzir isticanje teksta ili simbola, uključujući slike i općeniti prikaz, koji se odnose na podrijetlo u usporedbi s važnošću teksta ili simbola koji se odnose na glavnu poruku Unije u programu.

Članak 4.

Navođenje podrijetla na informativnom i promotivnom materijalu koje se odnosi na sustave prihvatljive na temelju članka 5. stavka 4. točaka (c) i (d) Uredbe (EU) br. 1144/2014

1. U mjerama informiranja i promocije koje se odnose na sustave prihvatljive na temelju članka 5. stavka 4. točke (c) Uredbe (EU) br. 1144/2014, naziv najudaljenijih regija može se navesti u obliku odgovarajućih grafičkih simbola pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u Delegiranoj uredbi Komisije (EZ) br. 179/2014 ⁽¹⁾, te na povezanim vizualnim materijalima pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 4. stavku 2. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) br. 1144/2014.

2. Odstupajući od članka 3. stavka 1., u mjerama informiranja i promocije koje upućuju na sustave prihvatljive na temelju članka 5. stavka 4. točke (d) Uredbe (EU) br. 1144/2014 čiji se naziv odnosi na podrijetlo, može se navesti to posebno podrijetlo pod uvjetom da ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 4. stavku 2. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) br. 1144/2014.

ODJELJAK 2.

Vidljivost robnih marki

Članak 5.

Opći zahtjevi

1. Robne marke iz članka 4. Uredbe (EU) br. 1144/2014 jesu žigovi kako su definirani u člancima 4. i 66. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽²⁾ ili u članku 2. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 179/2014 od 6. studenoga 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu registra subjekata, iznosa potpore za stavljanje na tržište proizvoda izvan regije, logotipa, oslobođenja od uvoznih carina za određena goveda i financiranja određenih mjera koje se odnose na posebne mjere za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije (SL L 63, 4.3.2014., str. 3.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, 24.3.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima (SL L 299, 8.11.2008., str. 25.).

2. Robne marke promoviranih proizvoda organizacija predlagateljica vidljive su samo tijekom predstavljanja i degustacija.

Primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „predstavljanja” znači sva sredstva predstavljanja prednosti proizvoda ili sustava potencijalnom potrošaču na sajmovima ili poslovnim događanjima te na internetskim stranicama radi poticanja na kupnju proizvoda;
- (b) „degustacije” znači svaka aktivnost na sajmovima ili poslovnim događanjima te na prodajnim mjestima gdje potencijalni potrošač može kušati proizvod.

3. Robne marke mogu isto tako biti vidljive na informativnom i promotivnom materijalu koji se prikazuje ili dijeli tijekom predstavljanja i degustacija.

4. Organizacije predlagateljice koje prikazuju robne marke moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- (a) u zahtjevu za program obrazlažu zašto je potrebno navođenje robne marke kako bi se ispunili ciljevi kampanje te potvrđuju da je prikazivanje robnih marki ograničeno na predstavljanja i degustacije;
- (b) čuvaju dokaze o tome da su svi članovi predmetne organizacije predlagateljice imali jednake mogućnosti prikazivanja svojih robnih marki;
- (c) osiguravaju da:
 - i. se robne marke prikazuju zajedno i jednako vidljivo na površini odvojenoj od one koja je namijenjena glavnoj poruci Unije;
 - ii. prikazivanje robnih marki ne umanjuje glavnu poruku Unije;
 - iii. se glavna poruka Unije ne zasjeni prikazivanjem materijala za robne marke kao što su slike, boje, simboli;
 - iv. je prikazivanje robnih marki ograničeno na vizualni materijal, isključujući promidžbene proizvode i maskote, u formatu manjem od glavne poruke Unije. Robne marke se ne navode na audio materijalu.

Članak 6.

Posebni zahtjevi

1. Tijekom predstavljanja i degustacija robne marke mogu se prikazati samo kako slijedi:

- (a) zajedno na *banner* oglasu na prednjem dijelu pulta na štandu ili istovjetnom nosaču. Taj *banner* oglas ne zauzima više od 5 % ukupne površine prednjeg dijela pulta na štandu ili istovjetnom nosaču; ili
- (b) pojedinačno, na odvojenim i identičnim izlagačkim strukturama na neutralan i identičan način, na prednjem dijelu pulta na izlagačkoj strukturi ili istovjetnom nosaču za svaku robnu marku. U tom slučaju, prikaz naziva robne marke ne zauzima više od 5 % ukupne površine prednjeg dijela pulta na izlagačkoj strukturi ili istovjetnom nosaču.

2. Na internetskim stranicama robne se marke smiju prikazivati samo zajedno na jedan od sljedećih načina:

- (a) na *banner* oglasu smještenom na dnu internetske stranice koji ne zauzima više od 5 % ukupne površine internetske stranice i svaka je robna marka manja od amblema Unije koji se odnosi na sufinanciranje Unije;
- (b) na vlastitoj internetskoj stranici koja nije početna stranica na neutralan i istovjetan način za svaku robnu marku.

3. Na tiskanom materijalu koji se dijeli tijekom predstavljanja ili degustacija, robne marke smiju se prikazivati samo zajedno na *banner* oglasu na dnu stranice koji ne zauzima više od 5 % ukupne površine te stranice.

*Članak 7.***Broj robnih marki koje će se prikazivati**

1. Prikazuje se najmanje pet robnih marki.
2. Odstupajući od stavka 1., može se prikazati manje od pet robnih marki pod uvjetom da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:
 - (a) za proizvod ili sustav koji je predmet programa u državi članici podrijetla organizacije predlagateljice robnih marki ima manje;
 - (b) iz opravdanih razloga nije bilo moguće organizirati program s više proizvoda ili više zemalja kojim bi se moglo prikazati više robnih marki.
3. Organizacija predlagateljica dokazuje da su uvjeti iz stavka 2. ispunjeni i osigurava sve potrebne dokumente, uključujući dokaze da se kontaktiralo i s drugim organizacijama predlagateljicama i da im je predmetna organizacija predlagateljica predložila da zajedno uspostave program s više proizvoda ili više zemalja, te obrazlaže zašto takav program nije ostvaren.
4. Ako se prikazuje manje od pet robnih marki, primjenjuju se pravila utvrđena u članku 6. te se površina namijenjena robnim markama razmjerno smanjuje.

*Članak 8.***Navođenje sustava prihvatljivih na temelju članka 5. stavka 4. točke (d) Uredbe (EU) br. 1144/2014 koji su registrirani kao žigovi**

Ako se program odnosi na sustav iz članka 5. stavka 4. točke (d) Uredbe (EU) br. 1144/2014, članci 5., 6. i 7. ne primjenjuju se na nazive i logotipe onih sustava koji su registrirani kao žigovi.

POGLAVLJE III.

UPRAVLJANJE JEDNOSTAVNIM PROGRAMIMA

ODJELJAK 1.

Provedba i financiranje programa*Članak 9.***Imenovanje nadležnih tijela**

Države članice imenuju nadležna nacionalna tijela zadužena za provođenje ove Uredbe.

Komisiji dostavljaju naziv i sve pojedinosti o imenovanim tijelima i svim izmjenama.

Komisija objavljuje te podatke u odgovarajućem obliku.

*Članak 10.***Sklapanje ugovora**

1. Čim Komisija donese provedbeni akt iz članka 11. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1144/2014, preslike odabranih programa prosljeđuje predmetnim državama članicama.

2. Države članice odmah obavješćuju predmetne organizacije predlagateljice jesu li njihovi zahtjevi prihvaćeni ili ne.
3. Države članice sklapaju ugovore o provedbi programa s odabranim organizacijama predlagateljicama u roku od 90 kalendarskih dana od objave akta Komisije iz članka 11. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1144/2014 pod uvjetom da su provedbena tijela iz članka 13. te Uredbe odabrana u skladu s postupkom predviđenim u članku 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829. Nakon tog roka ugovori se ne mogu sklapati bez prethodnog odobrenja Komisije.
4. Datum početka provedbe programa prvi je dan u mjesecu koji slijedi nakon datuma potpisivanja ugovora. Međutim, datum početka može se dogoditi za razdoblje do 6 mjeseci, osobito kako bi se uzela u obzir sezona proizvoda obuhvaćenog programom ili sudjelovanje na određenom događanju ili sajmu.
5. Države članice upotrebljavaju obrasce ugovora koje osigurava Komisija.
6. Prema potrebi, države članice mogu izmijeniti određene uvjete u obrascima ugovora radi usklađivanja s nacionalnim zakonima pod uvjetom da se time ne krši zakonodavstvo Unije.

Članak 11.

Provedba programa od strane organizacija predlagateljica

Organizacija predlagateljica može sama provesti određene dijelove jednostavnog programa pod sljedećim uvjetima:

- (a) organizacija predlagateljica ima najmanje tri godine iskustva u provođenju mjera informiranja i promocije; i
- (b) organizacija predlagateljica osigurava da troškovi mjere koju planira provesti sama nisu veći od uobičajenih tržišnih cijena.

Članak 12.

Obveze u pogledu informacija i evidencija

1. Organizacije predlagateljice ažuriraju informacije i obavješćuju predmetnu državu članicu o događajima i okolnostima koje bi mogle utjecati na provedbu programa ili financijske interese Unije.
2. Organizacije predlagateljice i provedbena tijela vode evidenciju i ostalu prateću dokumentaciju kojom se dokazuje ispravna provedba programa i prihvatljivost prijavljenih troškova, osobito sljedeće:
 - (a) za stvarne troškove: odgovarajuću evidenciju i drugu prateću dokumentaciju kao dokaz za prijavljene troškove, kao što su ugovori, podugovori, računi i računovodstvena evidencija. Praksama troškovnog računovodstva i postupcima unutarnje kontrole omogućuje se izravno usklađivanje prijavljenih iznosa, iznosa iskazanih u njihovim poslovnim knjigama te iznosa prikazanih u pratećoj dokumentaciji.

U pogledu troškova osoblja, organizacije predlagateljice i provedbena tijela vode evidenciju radnog vremena o broju prijavljenih sati. U slučaju nepostojanja pouzdane evidencije radnog vremena o satima provedenima u radu na aktivnosti, država članica može prihvatiti alternativne dokaze o broju prijavljenih sati ako ih smatra dovoljno uvjerljivima.

Za osobe koje rade isključivo na programu nije potrebno vođenje evidencije o radnom vremenu, već potpisana izjava kojom se potvrđuje da su predmetne osobe radile isključivo na aktivnosti;

- (b) za paušalne troškove: odgovarajuću evidenciju i drugu prateću dokumentaciju kao dokaz prihvatljivosti troškova na temelju koji se izračunava paušalna stopa.

Članak 13.

Isplata predujma

1. Organizacija predlagateljica može u roku od 30 dana od datuma potpisivanja ugovora iz članka 10., podnijeti zahtjev za isplatu predujma predmetnoj državi članici zajedno s osiguranjem predviđenim u stavku 2. ovog članka.
2. Uvjet za isplatu predujma je da organizacija predlagateljica položi osiguranje jednako iznosu tog predujma u korist države članice u skladu s poglavljem IV. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 907/2014 ⁽¹⁾.
3. Isplata predujma iznosi najviše 20 % najvećeg financijskog doprinosa Unije kako je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 1144/2014.
4. Država članica isplaćuje predujam u roku od 30 dana od datuma primitka osiguranja predviđenog u stavku 2. ili u roku od 30 dana od datuma koji je 10 dana prije datuma početka provedbe programa, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.
5. Predujam se obračunava po plaćanju preostalog iznosa.
6. Odstupajući od stavaka 1. i 5. ovog članka, organizacije predlagateljice s poslovnim nastanom u državama članicama koje primaju financijsku pomoć u skladu s člankom 15. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1144/2014 mogu podnijeti zahtjev za isplatu predujma u dva dijela. Podnositelji zahtjeva koji odaberu tu mogućnost podnose zahtjev za prvi dio isplate predujma u roku predviđenom u stavku 1. ovog članka. Zahtjev za preostali dio predujma može se podnijeti tek nakon što se obračuna prvi dio predujma.

Članak 14.

Zahtjev za plaćanja tijekom provedbe

1. Osim u zadnjoj godini provedbe programa, zahtjeve za plaćanje financijskog doprinosa Unije tijekom provedbe organizacija predlagateljica podnosi državama članicama u roku od 60 dana od datuma na koji je završila provedba programske godine.
2. Takvi zahtjevi obuhvaćaju prihvatljive troškove nastale tijekom predmetne godine te su popraćeni privremenim izvješćem koje se sastoji od periodičnog financijskog izvješća i periodičnog tehničkog izvješća.
3. Periodično financijsko izvješće iz stavka 2. obuhvaća sljedeće:
 - (a) financijski izvještaj svake organizacije predlagateljice s detaljno iskazanim prihvatljivim troškovima obuhvaćenima programom i izjavom kojom se potvrđuje:
 - da su dostavljene informacije potpune, pouzdane i točne,
 - da su prijavljeni troškovi prihvatljivi u skladu s člankom 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829,
 - da se troškovi mogu potkrijepiti prikladnim evidencijama i pratećom dokumentacijom koja se sastavlja na zahtjev ili u okviru kontrola predviđenih ovom Uredbom;
 - (b) potvrdu o financijskim izvještajima koju za predmetnu organizaciju predlagateljicu sastavlja ovlašteni vanjski revizor, ako financijski doprinos Unije prema stvarnim troškovima programa iznosi 750 000 EUR ili više, a iznos financijskog doprinosa Unije prema stvarnim troškovima koji je zatražen kao plaćanje tijekom provedbe

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 907/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanja i ostalih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, jamstava i upotrebe eura (SL L 255, 28.8.2014., str. 18.).

325 000 EUR ili više. Potvrdom se dokazuje prihvatljivost troškova predložena u skladu s člankom 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829 i poštovanje obveza utvrđenih u članku 12. stavku 2. ove Uredbe;

- (c) preslike odgovarajućih računa i pratećih dokumenata kojima se dokazuje prihvatljivost troškova ako se ne traži potvrda iz točke (b).
4. Periodično tehničko izvješće iz stavka 2. sadržava sljedeće:
- (a) preslike svih korištenih vizualnih i drugih materijala koji još nisu poslani državi članici;
 - (b) opis aktivnosti provedenih u razdoblju na koje se odnosi plaćanje tijekom provedbe, pri čemu se upotrebljavaju pokazatelji ostvarenja i rezultata programa iz članka 22.; i
 - (c) obrazloženje svih razlika između aktivnosti planiranih u programu i njihovih očekivanih ostvarenja i rezultata te onih stvarno provedenih ili ostvarenih.

Članak 15.

Zahtjev za plaćanje preostalog iznosa

1. Zahtjeve za plaćanje preostalog iznosa organizacija predlagateljica podnosi državi članici u roku od 90 dana od završetka programa obuhvaćenog ugovorom iz članka 10.
2. Zahtjev se smatra prihvatljivim ako je popraćen konačnim privremenim izvješćem, konačnim izvješćem i studijom procjene rezultata mjera informiranja i promocije.
3. Konačno privremeno izvješće iz stavka 2. odnosi se na zadnju godinu provedbe programa. Organizacije predlagateljice u svojim financijskim izvještajima potvrđuju da su svi prihodi iskazani.
4. Konačno izvješće iz stavka 2. obuhvaća sljedeće:
 - (a) konačno financijsko izvješće s konačnim sažetkom financijskog izvještaja koje izrađuje organizacija predlagateljica, a objedinjuje financijske izvještaje za sva plaćanja tijekom provedbe i iskazuje sve nastale izdatke;
 - (b) konačno tehničko izvješće sadržava:
 - i. pregled provedenih aktivnosti te ostvarenja i rezultata programa upotrebljavajući pokazatelje iz članka 22.; i
 - ii. sažetak za objavu.
5. Studiju procjene rezultata mjera informiranja i promocije iz stavka 2. provodi neovisno vanjsko tijelo. To tijelo upotrebljava pokazatelje iz članka 22.

Članak 16.

Plaćanja države članice

1. Plaćanja tijekom provedbe i plaćanja predujmova iz članaka 13. i 14. zajedno ne iznose više od 90 % ukupnog financijskog doprinosa Unije iz članka 15. Uredbe (EU) br. 1144/2014.
2. Države članice vrše plaćanja iz članaka 13. i 14. u roku od 60 dana od primitka zahtjeva za plaćanje pod uvjetom da su provedene sve kontrole u skladu s ovom Uredbom.
3. Ako su potrebne daljnje administrativne kontrole ili kontrole na terenu iz članaka 19. i 20., država članica može produljiti rok iz stavka 2. obavješćivanjem organizacije predlagateljice.

Članak 17.

Odbijanje neprihvatljivih troškova i povrat neopravdanih plaćanja

1. U trenutku plaćanja tijekom provedbe, konačnog plaćanja ili nakon izvršenja tih plaćanja, države članice odbijaju sve troškove koji se smatraju neprihvatljivima, osobito nakon kontrola predviđenih ovom Uredbom.
2. Organizacija predlagateljica vrši povrat neopravdanog plaćanja u skladu s odjeljkom 1. poglavlja III. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 908/2014 ⁽¹⁾.

Primjenjuje se kamatna stopa utvrđena u članku 83. stavku 2. točki (b) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽²⁾.

ODJELJAK 2.

Kontrola provedbe programa i obavijesti država članica

Članak 18.

Provjere postupka odabira provedbenih tijela

Prije potpisivanja ugovora iz članka 10., države članice provjeravaju jesu li provedbena tijela odabrana u skladu s natječajnim postupkom predviđenim u članku 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829.

Članak 19.

Administrativne kontrole jednostavnih programa

1. Tijekom administrativnih kontrola države članice sustavno provjeravaju zahtjeve za plaćanje, osobito izvješća koja prate zahtjeve i prihvatljivost troškova u skladu s člankom 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829.
2. Države članice zahtijevaju sve dodatne informacije koje smatraju potrebnima i, prema potrebi, provode daljnje kontrole, osobito u sljedećim slučajevima:
 - (a) kada tražena izvješća nisu dostavljena ili nisu potpuna;
 - (b) kada administrativna provjera potvrde o financijskim izvještajima nije dovoljan dokaz prihvatljivosti troškova u skladu s člankom 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829 i o poštovanju obveza iz članka 12. stavka 2. ove Uredbe; ili
 - (c) kada postoji sumnja u prihvatljivost troškova prijavljenih u financijskim izvještajima.

Članak 20.

Kontrole na terenu jednostavnih programa

1. Države članice zahtjeve za plaćanje namijenjene kontroli odabiru na temelju analize rizika.

Kod odabira se osigurava da se svaki jednostavni program podliježe kontrolama na terenu najmanje jednom tijekom svoje provedbe između prvog plaćanja tijekom provedbe i plaćanja preostalog iznosa.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 908/2014 od 6. kolovoza 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanje i drugih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, pravila o kontroli, jamstava i transparentnosti (SL L 255, 28.8.2014., str. 59.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

2. Kontrole na terenu sastoje se od tehničkih i računovodstvenih kontrola u prostorijama organizacije predsjedateljice i, prema potrebi, provedbenog tijela. Države članice provjeravaju:

- (a) jesu li dostavljene informacije i dokumenti točni;
- (b) jesu li troškovi prijavljeni u skladu s člankom 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/1829 i člankom 12. stavkom 2. ove Uredbe;
- (c) jesu li ispunjene sve obveze utvrđene u ugovoru iz članka 10.;
- (d) poštuju li se članci 10. i 15. Uredbe (EU) br. 1144/2014.

Ne dovodeći u pitanje Uredbu Komisije (EZ) br. 1848/2006 ⁽¹⁾, države članice prvom prilikom obavješćuju Komisiju o svim nepravilnostima otkrivenima tijekom kontrola.

Kontrole na terenu mogu se ograničiti na uzorak koji obuhvaća najmanje 30 % prihvatljivih troškova. Takav uzorak je pouzdan i reprezentativan.

Ako se utvrdi nesukladnost, država članica provjerava sve dokumente povezane s prijavljenim troškovima ili se rezultati uzorka ekstrapoliraju.

3. Države članice o svakoj kontroli na terenu sastavljaju izvješće. U tom se izvješću jasno navodi opseg i rezultati provedenih kontrola.

Članak 21.

Obavješćivanje Komisije o jednostavnim programima

1. U pogledu svih plaćanja koja su izvršena za jednostavne programe, do 15. srpnja svake godine, države članice obavješćuju Komisiju o sljedećim podacima koji obuhvaćaju prethodnu kalendarsku godinu:

- (a) financijska provedba i pokazatelji ostvarenja kako je navedeno u članku 22.;
- (b) utjecaj programa procijenjen s pomoću sustava pokazatelja iz članka 22.;
- (c) rezultati administrativnih kontrola i kontrola na terenu provedenih u skladu s člancima 19. i 20.

2. Obavijesti se šalju elektroničkim sredstvima upotrebljavajući tehničke specifikacije za prijenos podataka koje osigurava Komisija.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

Sustav pokazatelja za procjenu utjecaja programa informiranja i promocije

1. Ovom se Uredbom uspostavlja zajednički okvir za procjenu utjecaja programa informiranja i promocije na temelju sustava pokazatelja. Taj sustav obuhvaća sljedeće tri skupine pokazatelja učinka: pokazatelje ostvarenja, rezultata i utjecaja.

- (a) Pokazatelji ostvarenja mjere stupanj provedbe aktivnosti predviđenih u svakom programu.
- (b) Pokazatelji rezultata mjere izravne i neposredne učinke aktivnosti.
- (c) Pokazatelji utjecaja mjere koristi izvan neposrednih učinaka.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1848/2006 od 14. prosinca 2006. o nepravilnostima i povratu pogrešno plaćenih iznosa u vezi s financiranjem zajedničke poljoprivredne politike te organizaciji informacijskog sustava u tom području i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 595/91 (SL L 355, 15.12.2006., str. 56.).

2. U svakom prijedlogu programa informiranja i promocije koji organizacija predlagateljica podnese Komisiji navodi se koji će se pokazatelji iz svake skupine pokazatelja učinka upotrebljavati za procjenu utjecaja programa. Organizacija predlagateljica, prema potrebi, upotrebljava pokazatelje utvrđene u Prilogu ili može upotrebljavati druge pokazatelje ako može dokazati da su zbog naravi predmetnog programa ti pokazatelji prikladniji.

Članak 23.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. prosinca 2015. na prijedloge programa podnesene od 1. prosinca 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. listopada 2015.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOG

Popis pokazatelja za procjenu utjecaja programa informiranja i promocije iz članka 22.

Sustav pokazatelja povezan s djelovanjem organizacije predlagateljice u okviru programa informiranja i promocije ne obuhvaća nužno sve čimbenike koji bi mogli nastupiti i utjecati na ostvarenje, rezultate i utjecaj operativnog programa. U tom kontekstu, informacije dobivene na temelju pokazatelja trebalo bi tumačiti u svjetlu kvantitativnih i kvalitativnih informacija o drugim ključnim čimbenicima koji pridonose uspjehu ili neuspjehu provedbe programa.

1. Pokazatelji **ostvarenja** su na primjer:

- broj organiziranih događanja,
- broj spotova emitiranih na TV ili radio postaji ili oglasa objavljenih u tisku ili na internetu,
- broj priopćenja za medije,
- veličina ciljne skupine određenih aktivnosti (na primjer broj stručnjaka kojima je upućen promotivni materijal),
- broj pretplatnika na obavijesti i novosti e-poštom.

2. Pokazatelji **rezultata** su na primjer:

- broj profesionalaca/stručnjaka/uvoznika/potrošača koji su sudjelovali u događanjima (kao što su seminari, radionice, degustacije itd.),
- broj profesionalaca/stručnjaka/uvoznika/potrošača do kojih je dospio oglas na TV/radio postaji te u tisku ili na internetu,
- broj profesionalaca/stručnjaka/uvoznika/potrošača koji su sudjelovali u događanjima i kontaktirali s organizacijama potrošača/proizvođačima,
- broj neplaćenih članaka objavljenih u tisku u razdoblju obuhvaćenom izvješćem kampanje informiranja,
- broj posjetitelja internetske stranice ili sviđanja na stranici *Facebook*,
- vrijednost isječaka iz medija.

3. Pokazatelji **utjecaja** su na primjer:

- prodajni trendovi sektora u godini nakon promotivnih kampanja u regiji u kojoj su provedene u usporedbi s prethodnom godinom i u usporedbi s općenitim prodajnim trendovima na predmetnom tržištu,
 - potrošački trendovi za proizvod u toj zemlji,
 - vrijednost i obujam izvoza promoviranih proizvoda iz Unije,
 - promjene tržišnog udjela proizvoda Unije,
 - razvoj prosječne prodajne cijene izvoznog proizvoda u zemlji u kojoj su provedene kampanje,
 - promjena razine prepoznatljivosti logotipa sustava kvalitete Unije,
 - promjena imidža kvalitetnih proizvoda Unije,
 - jačanje svijesti o suštinskim vrijednostima/ostalim prednostima poljoprivrednih proizvoda Unije kako je navedeno u članku 3. točki (a) Uredbe (EU) br. 1144/2014,
 - jačanje povjerenja potrošača nakon provedbe programa,
 - povrat ulaganja (ROI).
-